

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy 1 łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Sredzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Obwieszczenie.

Misja Francuska w Poznaniu rekrutować będzie w poniedziałek 29. listopada rb. o godzinie 9-tej w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Poznaniu na wyjazd do Francji:

1. 15 robotników niewykwalifikowanych w wieku od 25 do 40 lat do fabryk żelaza, w tem ewtl. z chłopakami do pracy.

2. 4 robotników z rodzinami, z których każda rodzina mieć musi conajmniej 4 osoby do pracy, do fabryki fajansu, dachówek i t. p.

Chętni na wyjazd bezrobotni zgłosić się mogą w podanym dniu i miejscu z przedłożeniem wykazu osobistego, świadectw pracy, a wojskowi do lat 26 kategorii A i B zaświadczenie z Powiatowej Komendy Uzupełnień, zezwalające na wyjazd zagranicę.

Poznań, dnia 16. listopada 1926 r.

Kierownik Urzędu

(—) Zginiński.

Powyższe podaje do wiadomości.

Śrem, dnia 19. XI. 1926.

L. dz. 14090/26.

Starosta
(—) Wilczek.

Stanisław Posielski ze Śremu wyratował w dniu 7. lipca 1926 r. 14. letnią Władysławę Kędziorównę od utonięcia w rzece Warcie.

W dowód mego uznania podaję chwalebny czyn Stanisława Posielskiego do ogólnej wiadomości.

Poznań, dni 29. października 1926 r.

L. dz. 6779/26. P.

Wojewoda
(—) Bniński.

Powyższ podaje do wiadomości publicznej.

Śrem, dnia 12. listopada 1926 r.

L. dz. 13612/26.

Starosta
Wilczek.

Gmina wiejska Borówiec wybrała na okres 3 lat:

1. Józefa Jarbuszkiewicza sołtysiem
2. Walentego Króla I ławnikiem
3. Adama Gutknechta II ławnikiem
4. Michała Sobkowiaka zastępcą ławnika.

Wybór zatwierdziłem.

Śrem, dnia 16. listopada 1926 r.

L. dz. 13856/26.

Starosta
Wilczek.

Rozporządzenie policyjne.

w przedmiocie bezpieczeństwa w kinomato-
grafach (kinoteatrach) i egzaminowania kan-
dydatów na kinooperatorów.

Na zasadzie postanowień § 137 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zb. U. str. 195) oraz §§ 6, 12 i 15 Ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. U. str. 265) wydaję za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego następujące rozporządzenie policyjne:

I. Przedsiębiorstwa wyłącznie kinomatograficzne.

§ 1.

Położenie wyścia.

1. Budynek, który wyłącznie służy dla przedsiębiorstwa kinomatograficznego i posiada ubikację, zdolną pomieścić do 800 widzów, musi być tak urządzony, ażeby wyjścia z ubikacji dla widzów, prowadziły na ulicę lub na plac i były oddalone najmniej 10 metrów od przeciwległej granicy ulicy lub placu.

Jeżeli ubikacja zdolna pomieścić 800 do 2000 widzów, muszą wyjścia prowadzić conajmniej na dwa różne szlaki ulic.

Jeżeli ubikacja zdolna jest pomieścić więcej niż 2000 widzów, musi budynek mieć dostęp wolny z wszystkich stron, stać przy publicznych ulicach z swobodnem przejściem i mieć wyjścia na wszystkie strony.

2. Przepisy te co do położenia i wyjść odnoszą się także, z uwzględnieniem różnic dla poszczególnych objętości ubikacji, do budynków, nieprzeznaczonych wyłącznie dla przedsiębiorstw kinematograficznych. W przypadku tym jednakowoż wyjścia dla widzów, muszą być zupełnie oddzielone układem budowy od przejść służących dla innych części budynku.

3. Jeżeli sala, przeznaczona dla kinoteatru, budową swoją, nieosłoniętą z jednej lub z kilku stron, wchodzi w dziedziniec (podwórze), można umieścić otwory na drzwi i okna tylko w tych częściach jej ścian obwodowych, które oddalone są najmniej 6 metrów od granic sąsiednich lub od budowli, okalających salę a znajdujących się na tym samym gruncie. Na mniejsze oddalenie, wynoszące co najmniej 3 metry, można zezwolić tylko wówczas, jeżeli dziedziniec zamknięty jest na granicach sąsiednich, wzdłuż których ma się urządzić przejścia widzów, w całej swojej rozciągłości sąsiednimi murami ogniowymi lub odpowiednio wysokimi murami odgradzającymi. Szerokość przejść dla widzów należy wymierzyć w stosunku 1 metra na każde 100 osób, zmuszonych do korzystania z odnośnego przejścia.

4. Ubikacji przeznaczonych na sprzedawanie lub na skład łatwo zapalnych materiałów i zakładów z łatwo zapalnymi urządzeniami, nie wolno pomieszczać ani w tym samym budynku, gdzie się znajduje sala, ani w stojących dookoła częściach budynku na tym samym gruncie.

5. Szerokość przejazdów i sieni musi wynosić najmniej 3 metry, zaś przy ubikacjach, zdolnych pomieścić więcej niż 450 osób, o 1 metr więcej na każde 150 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50, należy uważać za liczbę pełną.

§ 2

Poziom ubikacji dla widzów.

1. Ubikacje dla widzów należy oddzielić od ubikacji, mieszczącej przyrządy, w sposób zabezpieczający zupełnie przed ogniem.

2. Ubikacja dla widzów musi być położona równo z ziemią, można jednakowoż ubikacje dla widzów, mieszczące nie więcej jak 800 osób, umieścić także w suterrenach lub na pierwszym piętrze budynku. Podłoga ubikacji dla widzów nie może w obu przypadkach być położona 6 metrów niżej, względnie 6 metrów wyżej od poziomu ulicy przy głównym wejściu.

§ 3.

Szatnie i poczekalnia.

Dla publiczności należy przysposobić odpowiedniej wielkości miejsca na składanie ubrań i poczekalnie.

Odnosnie do wyjść z poczekalni obowiązują postanowienia dotyczące ubikacji dla widzów.

§ 4.

Schody.

Szerokość schodów musi wynosić co najmniej 1,50 metra, a przy objętości ubikacji dla więcej jak 150 osób 1 metr więcej na każde 100 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50 należy uważać za liczbę pełną. Przy objętości ubikacji dla więcej jak 250 osób, należy w różnych stronach budynku urządzić odpowiadającą wspom-

nianemu stosunkowi ilość schodów. Schody muszą być zrobione w sposób ogniotrwały, zabezpieczający je przed zwaleniem się oraz muszą mieć proste poręcze. Schody, wolno wiszące, są zabronione.

2. Schody muszą być zaopatrzone, o ile to jest możliwe, w okna, wychodzące na wolną przestrzeń lub na korytarze, które dają się wprost prze-wietrzać i są zabezpieczone zupełnie przed ogniem i dymem, oraz mają okna wychodzące na wolną przestrzeń; po obu stronach schodów muszą być przytłocowane drążki do trzymania się.

§ 5.

Korytarze przejściowe i drzwi.

1. Ilość i szerokość przejść i drzwi do wychodu w ubikacjach dla widzów, zależy od jej objętości i rozmieszczenia miejsc. Każda ubikacja dla widzów musi mieć, co najmniej dwoje drzwi do wychodu. Szerokość przejść i drzwi do wychodu musi wynosić co najmniej 1,20 metra, jeżeli one zaś są przeznaczone do użytku więcej jak stu widzów, o 1,20 metra więcej, na każdych dalszych 100 widzów. Odpowiednio do tego stosunku należy obliczyć szerokość przejść i drzwi do wychodu także przy ilościach poniżej 100 widzów.

2. Wyjścia z ubikacji dla widzów, muszą prowadzić, o ile możliwości, wprost na dwór i nie mogą w żadnym wypadku prowadzić przez poczekalnie, przeznaczone dla publiczności.

3. Wszystkie drzwi muszą się otwierać na zewnątrz, być wysokie, co najmniej na 2,10 mtr. i muszą być tak zrobione, aby otwarte, nie wystawały na korytarze i klatki schodowe.

Otwierające się naprzód skrzydła drzwi mogą wystawać na korytarze najwyżej na 0,15 metra.

4. Drzwi nie mogą mieć skrzydeł stale przytwierdzonych i zasuvek krawędziowych. Zamki do drzwi, które należy umieszczać w wysokości około 1,20 mtr. ponad podłogą, muszą się dawać łatwo otwierać jednym chwytem z wewnątrz. Wolno używać zasuvek nasadowych, dolne zasuwki muszą być jednak otwarte podczas obecności publiczności.

5. Przed drzwiami lub koło drzwi, ponad drzwiami lub ponad otworami ubikacji, mieszczącej przyrządy, nie można zawieszać firanek. Nie wolno, ani na sali, ani na korytarzach lub w poczekalniach, używać łatwo zapalnych dekoracji i odbić ścian. Drzwi wahadłowe można umieszczać tylko jako drzwi, wychodzące na dwór i tylko tak, aby zajmowały całą szerokość otworu wyjścia.

6. Drzwi do wychodu lub drzwi wahadłowych nie można umieszczać bezpośrednio nad schodami.

7. Wszystkie drzwi do wychodu muszą w sposób widoczny nosić napis: „Wyjście”.

8. Najbliższą drogę do wyjścia należy dokładnie oznaczyć zapomoc strzałek.

9. Drzwi do wychodu muszą być powleczone wewnątrz białym lakierem, albo też musi być umieszczone przy klamkach ich zamków białe tło tak, aby drzwi te można poznać także w ciemnej przestrzeni.

10. Nie wolno umieszczać pojedynczych stopni w korytarzach, przy drzwiach do wychodu, zaś można je umieścić tylko wtedy, jeżeli stopień przed drzwiami jest szeroki co najmniej 45 centymetrów.

11. Różnice poziomów muszą być wyrównane zapomocą pochylni o najwyższym wzniesieniu 1:5.

12. Podczas przedstawień nie wolno tamować swobodnego przechodu w przejściach.

13. Korytarze, przeznaczone do opróżniania ubikacji dla widzów, muszą być co najmniej 2 metry szerokości wyjść z nich obowiązują wymiary, przepisane dla przejść i drzwi do wychodu.

§ 6.

Okna.

Okien, przez które w danym razie można uciekać, nie wolno opatrzyć kratami.

§ 7.

Siedzenia.

1. Wszystkie siedzenia, z wyjątkiem siedzeń w lozach, muszą być tak przytwierdzone, aby się nie dawały przesuwac. Jako siedzeń można używać siedzeń spuszczonech, ławek lub krzeseł. Odstęp między rzędami siedzeń musi wynosić przy siedzeniach spuszczonech najmniej 0,70 mtr., przy ławkach i krzesełach najmniej 0,90 mtr., szerokość poszczególnego siedzenia musi wynosić najmniej 0,50 mtr. Miejsce do siedzenia nie może być przedzielone od najbliższego przejścia w ubikacji dla widzów, więcej jak 10 miejscami do siedzenia.

2. Pierwszy rząd siedzeń musi być oddalony co najmniej 2,50 mtr. od ścia obrazu. Ostatni rząd siedzeń musi być co najmniej na 2,30 mtr. oddalony od stropu.

3. Jeżeli otwór projekcyjny nie jest umieszczony co najmniej 2 metry ponad podłogą ubikacji dla widzów, nie wolno umieszczać miejsc dla widzów z przodu i z boku w odległości co najmniej 2 metrów od tylnej ściany ubikacji dla widzów.

§ 8.

Miejsce do stania.

1. Przy miejscach do stania można liczyć najwyżej 3 osoby na 1 metr kwadratowy powierzchni podstawy: dla każdego miejsca do stania należy przeznaczyć przestrzeń o szerokości najmniej 50 centymetrów.

2. Pierwszy rząd miejsc do stania, należy tak umieścić, aby osobom siedzącym w ostatnim rzędzie, nie przeszkadzała publiczność z miejsc do stania.

3. Ostatni rząd miejsc do stania musi być co najmniej na 2,30 mtr. oddalony od stropu.

§ 9.

Objętość ubikacji.

Władza policyjna oznacza w miarę ilości łóż. siedzeń i miejsc do stania najwyższą liczbę osób uczęszczających na przedstawienia, jaką można wpuścić do ubikacji dla widzów (objętość ubikacji). Z chwilą osiągnięcia tej najwyższej liczby, nie wolno już wpuścić żadnego widza.

§ 10.

Oświetlenie.

1. W wszystkich częściach kinoteatru należy używać do ogólnego oświetlenia wyłącznie światła elektrycznego.

2. Motory, poruszające maszyny do oświetlenia, musi się umieszczać jeżeli mają paleniska, poza obrębem budynku, w którym urządzi się widowiska.

3. Oświetlenie elektryczne ubikacji dla widzów, należy urządzić w taki sposób, aby można było włączyć prąd tak z ubikacji, mieszczącej przyrządy,

jak i z jakiegoś miejsca w ubikacji dla widzów, w pobliżu którego ma stałe przebywać osoba, należąca do personelu kinoteatru.

4. W poczekalniach, przedsionkach i przejściach poza obrębem ubikacji dla widzów nie można w czasie obecności publiczności, ściemniać światła; ubikację dla widzów można ściemnić tylko tyle, o ile wymaga tego wyrazistość obrazów.

Po ukończeniu każdego przedstawienia należy wszystkie ubikacje należycie oświetlić.

5. Oprócz oświetlenia ogólnego, należy zaprowadzić w wszystkich ubikacjach, do których widzowie mają dostęp, zupełnie oddzielne oświetlenie bezpieczeństwa i utrzymywać je, oprócz oświetlenia głównego, tak długo jak długo obecna jest publiczność. Oświetlenie bezpieczeństwa może być albo elektryczne albo wytwarzane zapomocą materiałów tłuszczowych z wyjątkiem olejów skalnych.

6. Oświetlenie bezpieczeństwa w ubikacji dla widzów, oraz na zewnętrznych korytarzach przejściowych i schodach, musi być tak urządzić, aby nawet w razie, gdyby oświetlenie główne, nie spełniło swego zadania, drogi prowadzące do wyjść, były dobrze oświetlone, a drzwi do wychodu można było z daleka widzieć.

7. Wszystkie drzwi do wychodu z ubikacji dla widzów, należy oświetlić czerwonymi lampami bezpieczeństwa.

8. Nie wolno umieszczać w ubikacji dla widzów wiszących wolno pajaków (świeczników).

§ 11.

Ogrzewanie.

Wszystkie ubikacje używane w zimie, należy ogrzewać, o ile możliwości, zapomocą centralnego ogrzewania. Ogrzewacze należy tak urządzić, aby nie tamowały ruchu, ponadto trzeba umieścić przy nich stałe przymocowane osłony lub stałe zapory, aby zapobiedz niebezpiecznemu dotknięciu lub przewróceniu ich przez publiczność.

§ 12.

Przewietrzanie.

Należy starać się dostatecznie, oraz w sposób odpowiedni do objętości ubikacji dla widzów, o przewietrzenie tej ubikacji i to w razie, jeśli nie wystarcza wietrzenie naturalne, przez zbudowanie wietrzników elektrycznych. Za regułę należy tu przyjąć, że przy odświeżaniu powietrza ma przypaść 20m³ (kubicznych na osobę i godzinę).

Także ubikacje poboczne muszą być odpowiednio przewietrzone.

Dwa przedstawienia musi zawsze przedzielać 10-minutowa przerwa, podczas której należy ubikacje dla widzów dokładnie przewietrzyć.

§ 13.

Ustępy.

Dla widzów należy urządzić w odpowiedniej ilości, przepływające wodą, i dostatecznie przewietrzane ustępy, osobno dla płci męskiej a osobno dla płci żeńskiej.

§ 14.

Ogniotrwała konstrukcja.

Wszystkie części konstrukcyjne w ubikacji dla widzów, oraz w ubikacjach pobocznych, muszą być bezwarunkowo ogniotrwałe.

§ 15.

Podłogi.

Na podłogę ubikacji dla widzów i ubikacji pobocznych, nie wolno kłaść dywanów. Wolno używać pokrowców z linoleum, przymocowanych stałe do podłogi, lub zrobić podłogi bez spoiw, nadające się do mycia.

§ 16.

Przyrząd alarmowy.

W kinoteatrach z ubikacjami mogącymi pomieścić przeszło 800 osób, musi się znajdować elektryczny przyrząd alarmowy, zapomocą którego można w razie pożaru, wezwać zaraz miejscową straż pożarną.

§ 17.

Pomoc lekarska.

Dla pierwszej pomocy lekarskiej musi się znajdować w właściwym miejscu, odpowiednio zaopatrzona skrzynka z lekarstwami, z której używaniem musi być obznajmiony jeden z funkcjonariuszy kinoteatru.

§ 18.

Przybory do gaszenia ognia.

W ubikacji dla widzów i w ubikacjach pobocznych, muszą być przygotowane zwykłe przybory do gaszenia, jeżeli niema urządzenia z hydrantami.

§ 19.

Zakaz palenia tytoniu.

W wszystkich ubikacjach obowiązuje bezwzględnie zakaz palenia tytoniu i musi się go uwidocznilić w sposób wpadający w oko.

Tylko w tych ubikacjach wolno palić tytoni które miejscowa władza policyjna uznała za odpowiednie do tego; w tym czasie musi ubikacje te nadzorować jeden z funkcjonariuszy kinoteatru.

§ 20.

Operatornia.

1. Operatornia musi być zupełnie oddzielona, tak od ubikacji dla widzów, jak i od pobocznych jej ubikacji, musi być urządzona w sposób zabezpieczający w zupełności przed ogniem i zaopatrzona w silnie działające przyrządy do przewietrzania lub przynajmniej w łatwo otwierające się okna, wychodzące wprost na wolną przestrzeń.

Operatornia musi być tak wielka, by operator nie tylko miał dosyć miejsca przy przedstawieniu obrazów, lecz aby także mógł bez przeszkody wykonać inne czynności, jak np. używać przyborów do gaszenia ognia.

Najmniejszy wymiar tej ubikacji wynosi 2,50 mtr. szerokości, 2 mtr. głębokości 2,20 mtr. wysokości.

Ubikacja na przyrządy musi posiadać osobne wejście, oddzielone zupełnie od ubikacji dla widzów i od poczekalni dla publiczności, które należy odosobnić drzwiami, dla ochrony przed ogniem, otwierającymi się na zewnątrz. Drzwi te należy podczas przedstawień zamykać.

2. Jeżeli do operatorni można wejść wprost z ulicy lub z dziedzińca i jeżeli koło tej ubikacji niema dróg, służących do przechodu, wystarczająco do jej zamknięcia zwykłe drzwi, otwierające się na zewnątrz.

3. Przejście do operatorni, względnie wyjście dla operatora musi się znajdować z tej strony ubi-

kacji, gdzie operator ma stanowisko swe, podczas przedstawienia obrazów.

Od wymagań tego można wyjątkowo odstąpić wtedy, jeżeli ubikacja na przyrządy, ma conajmniej trzy metry głębokości tak, że operator ma szerszą drogę do ucieczki.

4. Operatornia może być połączona z ubikacją dla widzów, tylko zapomocą koniecznych potrzebnych otworów projekcyjnych, i o ile możliwości o małych rozmiarach, oraz zapomocą opatrzonego mocnem szkłem, otworu, dla czynienia spostrzeżeń.

Otwory łączące muszą być zabezpieczone żelaznemi zasuwkami lub nakrywkami tak urządzone, aby w razie zapalenia się filmu, same się automatycznie zamykały.

5. Operatornię należy oświetlić elektrycznymi lampami żarowymi, lampy żarowe muszą być zabezpieczone przed stłuczeniem się zapomocą ochronnych siatek drucianych.

W operatorni nie wolno palić tytoniu i przechowywać łatwo zapalnych przedmiotów a nawet garderoby — z wyjątkiem filmów potrzebnych do jednego przedstawienia — oraz nie wolno palić nieosłoniętego światła i ogrzewać ubikacji zapomocą nieosłoniętych palenisk, tylko z zachowaniem największej ostrożności, należy naprawiać filmy zapomocą jaku japońskiego, acetonu i t. p.

Zapalne środki do klejenia wolno w ubikacji na przyrządy przechowywać na zapas tylko w jak najmniejszej ilości (10 gramów).

Zwoje filmu należy przechowywać w zamkniętych puszkach blaszanych, leżących w ogniotrwałej skrzynce, umieszczonej, o ile możliwości, jak najdalej od przyrządu. Założony do przyrządu film musi się odwijać z rolki metalowej, osłoniętej przymocowanym silnie, szczelnym bębniem ochronnym z silnej blachy żelaznej, grubości milimetra, a po przesunięciu się przez sноп światła musi się ją z tą samą chyżością nawijać na drugą rolkę, osłoniętą w ten sam sposób. Otwory, przez które film wysuwa się i wsuwa, mają być wąskie, aby przesuwający się film je wypełniał.

Nie należy dopuścić do tego, aby film sunął się po ziemi.

Zapomocą odpowiedniego urządzenia w aparacie, należy przeszkodzić zbyt silnemu rozgrzaniu się filmu także w tym wypadku, jeżeli film nagle się zatrzyma.

Nadto musi się znajdować takie urządzenie, które w razie zapalenia się filmu, nie dopuszcza do tego, aby spaliła się większa część paska niż ten kawałek, który znajduje się przed źródłem światła.

6. Dalej należy mieć takie urządzenie, które w razie zapalenia się filmu lub już w razie powstania błędu w przyrządzie projekcyjnym, skutecznie ją samodzielnie włączenie prądu do ogólnego oświetlenia ubikacji (sali) dla widzów.

7. Nie wolno nawijać filmu w ubikacji mieszczącej w sobie aparat projekcyjny, w tym czasie, kiedy w ubikacji dla widzów znajduje się publiczność.

Przyrząd do nawijania musi być umieszczony, o ile możliwości, jak najdalej od aparatu projekcyjnego.

8. Wstęp do operatorni, ubikacji do przechowywania i przewijania filmu jest dozwolony tylko pełniącemu służbę urzędnikowi policyj, organom policyj państwowej, straży pożarnej, odpowiedzialnemu

kierownikowi przedsiębiorstwa (kinoteatru) kinooperatorowi oraz tegoż pomocnikowi.

Przy wejściu do operatorni musi być umieszczony napis: „Niepowołanym wstęp policyjnie wzbroniony”.

9. Jeżeli podłoga operatorni jest zrobiona z metalu, musi być przykryta niezapalnym materiałem izolacyjnym.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Piersiówka pomiędzy końmi majątności Dziećmierowo wygasła.

Kórnik; dnia 12. listopada 1926 r.

Komisarz obwodowy.

(—) Ślebioda.

Pomiędzy trzodą chlewną dom. Lipówki stwierdzono różycę.

Komisarz obwodowy.

Dział nieurzędowy.

Zagubiono

Książeczkę wojskową

wystawioną przez P. K. U. Jarocin na nazwisko

Antoni Wachowicz z Konarzyc

ur. dnia 8. 1. 1892 r. w Ceradzu Kościelnym.

Kartę unieważniam.

Największe przedsiębiorstwo

R A D J O

Hurt

i Telefonji

Detal

Dewiza: Wielki obrót, mały zysk.

Poznańskie Tow. Telefonów

Rok zał 1908

Poznań

Rok zał. 1908

Centrala: ul. Jasna 9. tel. 6937. 5941.

Sprzedaż detal. ul. Fr. Ratajczaka 39 tel. 3430.

Na terytorjum majątności Krzyżanowo wyłożono

tr u c i z n e

na drapieżniki.

Zarząd leśny Krzyżanowo.

Rowerowe

opony i węże fabryki

Michelin

oddaje tylko hurtownie po nadzwyczaj niskich cenach

W u l — G u m

Poznań, Wielkie Garbary 8. Tel. 1864

Również polecam:

Opomy i dętki samochodowe

Michelin po nadzwyczaj korzystnych cenach.

Reparacje i wulkanizacje opon i węży samochodowych akuratnie, szybko i po najniższych cenach.

KUPUJE

zające, króliki, bażanty.

**Płacę najwyższe ceny
dienne.**

Polski eksport w Śremie.

St. Wański Śrem

ul. Kościuszki 227.

Telefon 38.

Tanie baterje do radja.

Baterje do lampek kieszonkowych
w miejsce baterji anodowej

tylko 85 gr sztuka

poleca

„Radjotechnika“ Antoni Sredzki

Śrem, przy cmentarzu

lokal Drukarni Centralnej.

Radjo=aparaty

**jedno-dwu-trzy i czterolampkowe
polskie, niemieckie i angielskie**

Głośniki — Słuchawki — Lampki Philipsa — Akumulatory

Baterje anodowe — Sznury połączeniowe — Cewki

Materiały radjotechniczne

ma na składzie

„Radjotechnika“ Antoni Średzki

ŚREM, ul. Cmentarna, lokal Drukarni Centralnej Tel. 110.

**Wszelkie reperacje i instalacje szybko,
sumiennie i tanio przez znakomitych
specjalistów.**

Baczność!

Baczność!

Niniejszem podaje do łaskawej wiadomości, iż zostało założone przedsiębiorstwo wyrobów cementowych w Śremie. Do nabycia są wyroby jak rury mostkowe w różnych rozmiarach, dachówka, słupy do płotów różnego rodzaju, płyty w różnych obrazach, chodniki, krawężniki, grobowce, krzyże, pokrywy na studnie koryta i. t. d.

Powyższe wyroby sprzedaje po bardzo przystępnych cenach, przy rzetelnej obsłudze. Wykonanie pod gwarancją.

Z poważaniem

Jan Szczepaniak

Tel. 117

Śrem

Tel. 117

(naprzeciw rzeźalni).

Często naśladowany, lecz niedościgniony oryginał wody kolońskiej

Nie przyjmować falsyfikatów.

**Ogłaszajcie w Ośrodku
Urzędowym!**